

## ساختار هویت فرهنگی در رمان هنرمند در دنیای شناور از کازو ایشوگورواز منظر یان اسمن

نوشین جمالی<sup>۱</sup>، محمد مطیعی<sup>۲</sup>، سید رضا ابراهیمی<sup>۳</sup>

۱. دانشجوی دکتری ادبیات انگلیسی، گروه زبان و ادبیات انگلیسی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

ایمیل: [nn\\_nj223@yahoo.com](mailto:nn_nj223@yahoo.com)

۲. استادیار، گروه زبان و ادبیات انگلیسی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. (نویسنده مسئول)

ایمیل: [moh.motiee@gmail.com](mailto:moh.motiee@gmail.com)

۳. استادیار، گروه زبان انگلیسی، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران

ایمیل: [s.r.ebrahimi@gmail.com](mailto:s.r.ebrahimi@gmail.com)

### چکیده

«هنرمند دنیای شناور» اثر کازوئو ایشی گورو پیچیدگی‌های شکل‌گیری هویت فرهنگی در ژاپن پس از جنگ جهانی دوم را از طریق سفر قهرمان داستان در میان جامعه‌ای در حال گذار بررسی می‌کند. این رمان به این موضوع می‌پردازد که چگونه تاریخ‌های شخصی و جمعی و تعامل بین حافظه و تغییرات اجتماعی هویت فرهنگی فرد را شکل می‌دهد. این مطالعه رویکردی بین‌رشته‌ای را اتخاذ می‌کند و تحلیل ادبی را با نظریه حافظه فرهنگی یان آسمان ادغام می‌کند تا چگونگی بازتاب و تأثیر متن ایشی گورو بر حافظه جمعی و درگیر شدن با فرآیندهای یادآوری و فراموشی را بررسی کند. هدف این تحقیق با تجزیه و تحلیل اینکه چگونه متن حافظه جمعی را منعکس می‌کند و بر آن تأثیر می‌گذارد، هویت فرهنگی را شکل می‌دهد و با فرآیندهای یادآوری و فراموشی درگیر می‌شود، نقش رمان در شکل‌گیری هویت فرهنگی را آشکار می‌کند. با بررسی بازنمایی رویدادهای تاریخی، روایت‌های اجتماعی و ارزش‌های فرهنگی، تلاش می‌شود تا روشن کند که چگونه حافظه برساخت و انتقال هویت فرهنگی تأثیر می‌گذارد. یافته‌های این مطالعه کاوش‌های ایشی گورو در هویت فرهنگی و حافظه پس از جنگ جهانی دوم را نشان می‌دهد و بر تأثیر برخورد شرق و غرب بر تغییر هویت ژاپنی تأکید می‌کند. مضامین گناه، شرم و رستگاری بر تأثیر پایدار جنگ بر افراد تأکید می‌کند. در هم تنیدگی تاریخ‌های شخصی و جمعی، هویت فرهنگی را شکل می‌دهد که در آن حافظه به‌عنوان یادآوری قدرتمند از نقش تاریخ در شکل دادن به هویت فرهنگی در جهانی پویا می‌شود.

واژگان کلیدی: هویت فرهنگی، تاریخ‌های جمعی، نظریه حافظه فرهنگی، کازوئو ایشی گورو، بازسازی اجتماعی

## مقدمه

در رمان کازوئو ایشی گورو، قهرمان داستان اونو ماسوجی به پیچیدگی‌های هویت فردی و فرهنگی در ژاپن پس از جنگ می‌پردازد. در پس‌زمینه آمریکایی شدن فرهنگ ژاپن و شکاف نسلی که در این دوره از تحولات شدید پدیدار شد، تضاد درونی و احساس گناه اونو به‌عنوان یک هنرمند مبلغ ملی‌گرا سابق، مضامین بزرگ‌تری از خودفریبی و سرکوب را منعکس می‌کند. این رمان به بررسی تأثیر جنگ جهانی دوم بر هویت ژاپنی می‌پردازد و شکاف بین هویت سنتی قبل از جنگ و هویت فرهنگی در حال تغییر پس از جنگ را برجسته می‌کند. ایشی گورو از طریق سفر خودآرزیایی و تأمل اونو به پیچیدگی‌های شکل‌گیری هویت در جامعه‌ای که دستخوش تغییرات عمیق فرهنگی است می‌پردازد. این مقاله به طرح رمان کازوئو ایشی و چگونگی گسترش روایت برای بررسی هویت فرهنگی را بررسی می‌کند.

مضامین هویت ژاپنی قبل از جنگ جهانی دوم، دگرگونی هویت ملی و فرهنگی پس از جنگ و معضل ایجادشده توسط فرهنگ‌ها برای درک سفر قهرمان داستان، اونو ماسوجی، محوری هستند. درحالی‌که کشور پس از جنگ به یک چشم‌انداز سیاسی و ایدئولوژیک جدید تبدیل می‌شود، اونو با گذشته‌اش به‌عنوان یک هنرمند مبلغ ملی‌گرا و نقشی که اقدامات او در تأیید یک ایدئولوژی اکنون شرم‌آور ایفا کرد، دست‌وپنجه نرم می‌کند. مضامین خودفریبی، حافظه و میل زمانی که اونو در تلاش است تا گذشته خود را با واقعیت کنونی ایده‌های لیبرال دمکراتیک آشتی دهد، در خط مقدم قرار می‌گیرد. از طریق درون‌نگری اونو، داستان‌های متناقضی ظاهر می‌شوند و پیچیدگی‌های دفن خاطرات ناخواسته را روشن می‌کنند. بالین‌حال، در میان این آشفتگی، اونو به نسل جوان امید می‌یابد که نماد آن جوانان شادی است که از روی پل بین دوجهان راه می‌روند. این چشم‌انداز خوش‌بینانه برای آینده نشان‌دهنده دگرگونی نقوشی است که اونو زمانی نقاشی کرده بود و نمایی از دنیای شناور پر از امید و نوید را برای نسل بعدی ارائه می‌دهد.

این مقاله به رمان کازوئو ایشی گورو، هنرمند دنیای شناور می‌پردازد و درون‌مایه‌های پیچیده هویت فرهنگی را بررسی می‌کند و سفر اونو ماسوجی قهرمان داستان برای خودیابی در میان پس‌زمینه‌ای از ژاپن پس از جنگ را بررسی می‌کند. دو سؤال اصلی که این مقاله درصدد پاسخ به آن‌هاست این است: چگونه خودکشی اونو ماسوجی در ژاپن پس از جنگ، تکامل هویت فرهنگی ژاپن را از دریچه حافظه منعکس می‌کند؟ و با توجه به نقش حافظه، برخورد بین ارزش‌های سنتی ژاپن و آرمان‌های غربی چگونه بر مسیریابی شخصیت‌ها از مشارکت گذشته آن‌ها در تبلیغات ملی‌گرایانه تأثیر می‌گذارد؟ برای این کار ابتدا طرح رمان ارائه می‌شود. سپس سیر تحول هویت ژاپنی قبل از جنگ جهانی دوم، روند تحول هویت ملی و فرهنگی پس از جنگ و معضلات پیچیده ناشی از برخورد فرهنگ‌ها مورد بحث قرار خواهد گرفت. درحالی‌که کشور در حال دستخوش یک تغییر لرزه‌ای در پس‌زمینه سیاسی و ایدئولوژیک خود است، اونو با پیامدهای گذشته‌اش به‌عنوان یک هنرمند مبلغ ملی‌گرا مبارزه می‌کند و او را مجبور می‌کند تا با نقشی که در ترویج یک ایدئولوژی بی‌اعتبار بازی کرد، مقابله کند. مضامین خودفریبی، حافظه و میل زمانی که اونو تلاش می‌کند تا با اقدامات گذشته‌اش در پرتو ایده آل‌های لیبرال دمکراتیک جدید کنار بیاید، ظاهر می‌شود. از طریق درون‌نگری اونو، روایت‌های متضادی پدیدار می‌شوند و چالش‌های دفن خاطرات دردناک را برجسته می‌کنند. بالین‌حال، در میان این آشفتگی درونی، اونو آرامش و

خوش‌بینی را در نسل جوان می‌یابد که نماد آن جوانان پر جنب‌وجوش و امیدوار است که شکاف بین دوجهان را پر می‌کنند. این چشم‌انداز امیدوارکننده برای آینده به‌عنوان دگرگونی تکان‌دهنده‌ای از نقوش هنری که زمانی اونو نقاشی کرده بود، عمل می‌کند و نمایی اجمالی از جهانی شناور پر از پتانسیل و نوید برای نسل بعدی ارائه می‌دهد.

### طرح رمان

هنرمند دنیای شناور در حالی که با گذشته و عواقب انتخاب‌های شغلی خود دست‌وپنجه نرم می‌کند، به زندگی ماسوجی اونو، هنرمند سابقش می‌پردازد. روایت بین دوره‌های مختلف زندگی اونو تغییر می‌کند و بر خانواده، شغل و عواقب پس از جنگ جهانی دوم تمرکز می‌کند. یک موضوع محوری در داستان حول تلاش‌های اونو برای ترتیب دادن ازدواج دخترش، نوریکو، پس از یک مذاکره شکست‌خورده قبلی می‌چرخد. اونو برای تقویت شهرت خانواده‌اش به دنبال حمایت از آشنایان قدیمی خود می‌رود، به امید شهادت‌های مثبتی که سایه گذشته بحث‌برانگیز او را خنثی می‌کند.

رمان با بررسی مبارزات اولیه اونو، از جمله مخالفت پدرش با جاه‌طلبی‌های هنری او و تصمیم او برای دنبال کردن اشتیاقش علی‌رغم انتظارات خانوادگی آغاز می‌شود. اونو سفر هنری خود را بازگو می‌کند، از شاگردی زیر نظر موریاما تا واگرایی نهایی‌اش که تحت تأثیر مردی به نام چیشو ماتسودا که او را با تعامل سیاسی آشنا کرد. این تغییر منجر به گسست با موریاما و دوره‌ای از خلق هنر ناسیونالیستی در طول جنگ شد که در نهایت با دخالت اونو در سانسور آثار غیر وطن‌پرستانه به اوج خود رسید.

عواقب پس از جنگ، اونو را درگیر گناه می‌داند، به‌ویژه در مورد خیانت او به شاگردش کورودا و همچنین مرگ همسر و پسرش. این روایت همچنین به احساسات پیچیده اونو نسبت به نسل جوان، مبارزه او با احساس گناه و دیدگاه در حال تحول او در مورد اعمال گذشته‌اش می‌پردازد. داستان با ازدواج موفق نوریکو و پذیرش تدریجی گذشته‌اش توسط اونو به پایان می‌رسد و در خانواده‌اش و دنیای در حال تغییر اطرافش آرامش پیدا می‌کند. در پایان، اونو با گذشته‌اش کنار می‌آید و با اطمینان خاطر دخترش ستسوکو و درک این موضوع که هنرش به‌اندازه‌ای تأثیرگذار نیست که آسیب‌رسانی کند، آرامش پیدا می‌کند، اما همچنان ارزش دارد. سفر او با احساسی جدید از رضایت به پایان می‌رسد، زیرا او تمرکز خود را به سمت نوه‌اش تغییر می‌دهد "دنیای شناور" که زمانی از او رنجیده می‌شد آشتی می‌کند

### هدف مطالعه

اهداف این مطالعه شامل تحلیلی جامع از رمان کازوئو ایشی‌گورو، هنرمند دنیای شناور، با تمرکز بر چگونگی گسترش روایت برای بررسی شکل‌گیری هویت فرهنگی در ژاپن پس از جنگ جهانی دوم است. هدف این مطالعه بررسی پیچیدگی‌های حافظه و هویت فرهنگی از طریق سفر اونو ماسوجی قهرمان داستان برای خودیابی در یک چشم‌انداز سیاسی-اجتماعی به‌سرعت در حال تغییر است. استفاده از تئوری حافظه فرهنگی یان آسمان به‌عنوان چارچوبی بنیادی، این مطالعه به دنبال کشف این موضوع است که چگونه این رمان حافظه جمعی و تجربیات فردی را در هم می‌آمیزد تا تکامل هویت فرهنگی ژاپن را روشن کند. محور اصلی این کاوش، بررسی

چگونگی درگیر شدن متن با فرآیندهای یادآوری و فراموشی و تأثیرات عمیق آن‌ها بر ساخت و انتقال هویت فرهنگی پس از جنگ است. این تحقیق با اتخاذ رویکردی میان‌رشته‌ای که تحلیل ادبی را با نظریه حافظه فرهنگی یان آسمان ترکیب می‌کند، بر نحوه تعامل این عناصر برای تأثیرگذاری بر حافظه جمعی و شکل‌گیری هویت تأکید می‌کند. تمرکز اصلی این مطالعه، کاوش ایشی گورو در موضوعاتی مانند گناه، شرم و رستگاری است که برای درک تأثیرات پایدار جنگ جهانی دوم بر افراد و تکامل گسترده‌تر هویت ژاپنی بسیار مهم هستند. این بررسی به تأثیر تضاد شرق و غرب بر دگرگونی هویت می‌پردازد و هدایت شخصیت‌ها از ارزش‌های سنتی ژاپنی و آرمان‌های غربی، به‌ویژه در رابطه با مشارکت گذشته آن‌ها در تبلیغات ناسیونالیستی را برجسته می‌کند. از طریق این بررسی دقیق، هدف این مطالعه روشن کردن این است که چگونه حافظه به‌عنوان یک مکانیسم قدرتمند در ساخت هویت فرهنگی در میان پیچیدگی‌های ژاپن پس از جنگ عمل می‌کند. این تحقیق با پیوند دادن تحلیل ادبی و تئوری حافظه فرهنگی، راه‌های پیچیده‌ای را آشکار می‌کند که در آن حافظه مفاهیم هویت را در دنیایی که به‌سرعت در حال تغییر است، شکل می‌دهد، تعریف می‌کند و آن‌ها را پیچیده می‌کند و اهمیت رویکرد میان‌رشته‌ای را در درک این پویایی‌ها نشان می‌دهد.

#### چارچوب نظری و روش‌شناسی

مفهوم حافظه جمعی اولین بار توسط جامعه‌شناس فرانسوی امیل دورکیم در اواخر قرن نوزدهم مطرح شد. دورکیم استدلال کرد که حافظه جمعی به باورها، ارزش‌ها، سنت‌ها و خاطرات مشترکی اشاره دارد که یک گروه اجتماعی یا جامعه را به هم پیوند می‌دهد. وی بر نقش حافظه جمعی در ایجاد حس همبستگی و انسجام در بین افراد درون یک گروه و همچنین در شکل دادن به هویت و ارزش‌های گروه تأکید کرد.

موریس هالبواکس مفهوم حافظه جمعی امیل دورکیم را با تأکید بر اهمیت گروه‌های اجتماعی و تعاملات در شکل دادن به خاطرات فردی گسترش داد. هالبواکس استدلال می‌کند که خاطرات ما فقط خاطرات شخصی نیستند، بلکه تحت تأثیر جوامعی هستند که به آن تعلق داریم و شکل می‌گیرند. او اظهار داشت که افراد برای ساختن و تقویت خاطرات خود از حافظه جمعی استفاده می‌کنند که خاطرات، سنت‌ها و تجربیات مشترک یک گروه یا جامعه است.

یان آسمان و آلیدا آسمان، مصر شناسان و نظریه‌پردازان فرهنگی آلمانی، نظریه حافظه جمعی موریس هالبواکس را با کاوش در مفهوم حافظه فرهنگی بیشتر توسعه دادند. آن‌ها با تأکید بر نقش فرهنگ و تاریخ در شکل دادن به حافظه جمعی، با تمرکز بر چگونگی ساخت و انتقال خاطرات در طول زمان، ایده‌های هالبواکس را گسترش دادند. یان آسمان در «حافظه جمعی و هویت فرهنگی» ایده خود را از «حافظه ارتباطی» هالبواچ به این صورت فاصله می‌دهد:

همان‌طور که حافظه ارتباطی با نزدیکی به امور روزمره مشخص می‌شود، حافظه فرهنگی نیز بافاصله آن از روزمره مشخص می‌شود. دوری از روزمره (تعالی) افق زمانی آن را نشان می‌دهد. حافظه فرهنگی نقطه ثابت خود را دارد. افق آن باگذشت زمان تغییر نمی‌کند. این نقاط ثابت، رویدادهای سرنوشت‌ساز گذشته هستند که خاطره آن‌ها از طریق شکل‌گیری فرهنگی (متون، آئین‌ها، یادمان‌ها) و ارتباطات نهادی (تلاوت، تمرین، رعایت) حفظ می‌شود. ما این‌ها را "شکل‌های حافظه" می‌نامیم [1].

به گفته آسمان، حافظه فرهنگی فرآیندی پویا است که در طول زمان تغییر می‌کند و بر هویت فردی و گروهی و نیز ارزش‌ها و باورهای اجتماعی تأثیر می‌گذارد. او بین حافظه ارتباطی که شامل به اشتراک‌گذاری گاه‌به‌گاه خاطرات در یک جامعه است و حافظه فرهنگی که به اشکال ساختاریافته انتقال حافظه مانند بناهای تاریخی، آیین‌ها و روایت‌های تاریخی اشاره دارد، تفاوت قائل می‌شود. یان آسمان در «حافظه ارتباطی و فرهنگی» خود، حافظه فرهنگی را چنین تعریف می‌کند:

حافظه فرهنگی یک‌نهاد است. بیرونی شده، عینیت می‌یابد و به شکل‌های نمادین ذخیره می‌شود که برخلاف صداهای کلمات یا ظاهر حرکات، پایدار و فراتر از موقعیت هستند. آن‌ها ممکن است از موقعیتی به موقعیت دیگر منتقل شوند و از نسلی به نسل دیگر منتقل شوند. برخلاف حافظه ارتباطی، حافظه فرهنگی بی‌جسم است. باین‌حال، برای اینکه به‌عنوان حافظه عمل کند، اشکال نمادین آن نه تنها باید حفظ شود، بلکه باید در یک جامعه پخش و تجسم مجدد یابد. وضعیت نابسامان حافظه فرهنگی دلیل دیگری است که تا همین اواخر به‌عنوان نوعی از حافظه شناخته نمی‌شد [2].

این مطالعه از رویکردی میان‌رشته‌ای استفاده می‌کند که تحلیل ادبی را با چارچوبی میان‌رشته‌ای مبتنی بر مطالعات فرهنگی ترکیب می‌کند. تمرکز اصلی بر خواندن دقیق «هنرمند دنیای شناور» اثر کازوئو ایشی گورو خواهد بود تا چگونگی بازتاب ساختار روایی، توسعه شخصیت و عناصر موضوعی، پویایی حافظه و هویت در ژاپن پس از جنگ را بررسی کند. در طول تحلیل ادبی، توجه خاصی به خاطرات ماسوجی اونو قهرمان داستان و شیوه‌های تعامل آن‌ها با روایت‌های فرهنگی گسترده‌تر، با تکیه بر نظریه حافظه فرهنگی یان آسمان، خواهد شد. این لنز نظری درک چگونگی شکل‌دهی و شکل‌دهی مجدد خاطرات فردی هویت‌های جمعی را در یک بافت تاریخی تسهیل می‌کند. علاوه بر این، این مطالعه بینش‌های جامعه‌شناسی و روان‌شناسی را ادغام می‌کند تا بر اهمیت حافظه به‌عنوان یک ساختار اجتماعی تأکید کند که توسط مفهوم حافظه کنت گرگن به‌عنوان شکلی از مهارت‌های اجتماعی مشخص شده است. با زمینه‌سازی کار ایشی گورو در چشم‌انداز مطالعات حافظه، هدف این تحقیق برجسته کردن تأثیر متقابل بین ادبیات و تاریخ فرهنگی است و درک جمعی از چگونگی تأثیر حافظه بر هویت ایجاد می‌کند. این روش‌شناسی میان‌رشته‌ای، هم تحلیل متنی و هم کاوش نظری را غنی‌تر می‌کند و درنهایت به درک عمیق‌تر حافظه فرهنگی که به شکل‌گیری هویت در روایت ایشی گورو مربوط می‌شود، کمک می‌کند.

### بررسی ادبیات

«هنرمند دنیای شناور» اثر کازوئو ایشی گورو به خاطر تصویر پیچیده‌اش از حافظه و تأثیر آن بر هویت‌های شخصی و جمعی توجه محققان را به خود جلب کرده است. درحالی‌که چندین مقاله به کاوش حافظه در رمان، به‌ویژه در رابطه با حافظه و ساختار روایی شخصیت‌ها پرداخته‌اند، تعداد محدودی به‌طور خاص بر چگونگی کمک حافظه به شکل‌دهی هویت فرهنگی در متن تمرکز کرده‌اند. موارد زیر چند مطالعه مرتبط هستند:

در «ساخت و ساختارشکنی ملت و ملیت در کازوئو ایشی گورو هنرمند دنیای شناور و بقایای روز» بر شیوه‌ای مقایسه‌ای در چگونگی پیش‌زمینه‌سازی ملت و ملیت به‌عنوان سازه‌ها در هنرمند کازوئو ایشی گورو تأکید کرد. دنیای شناور و بقایای روز. چگونه رمان‌های

ایشی گورو «ژاپنی بودن» و «انگلیسی بودن» را می‌سازند و ساختارشکنی می‌کنند، در پرتو نظریه‌های بندیکت اندرسون و هومی بابا (Doğru Bakır) بررسی خواهد شد [3]. این پژوهش به بررسی شکل‌گیری هویت ملی امپراتوری راوی‌های غیرقابل اعتماد در این رمان‌ها می‌پردازد که هردوی آن‌ها با سرخوردگی راویان به دلیل تغییر در نحوه تصور جامعه ملی به پایان می‌رسد.

سیلویا تلین در «هویت و ملت در کازوئو ایشیگورو هنرمند دنیای شناور» از طریق شخصیت اونو در رمان «هنرمند دنیای شناور» اثر کازوئو ایشیگورو، مضامین گناه، مسئولیت، خودفریبی و تضاد نسلی را بررسی می‌کند. این مقاله چالش‌های ایجاد آشتی بین مسئولیت‌های فردی و اجتماعی را در زمان‌های تحولات فرهنگی روشن می‌کند و بر اهمیت تأمل در خود، تصدیق اشتباهات گذشته و پیگیری رستگاری و درک برای افرادی مانند اونو که با پیامدهای خود دست‌وپنجه نرم می‌کنند، تأکید می‌کند. اقدامات مربوط به روابط شخصی و خانوادگی پس از آشوب تاریخی [4].

هنرمند دنیای شناور اثر کازوئو ایشی گورو سوفیا من بر تکنیک‌های روایی متنوعی که این رمان در برمی‌گیرد تمرکز کرده است تا نشان دهد که حافظه به عنوان واسطه‌ای برای راوی برای درک گذشته‌اش به منظور جذب در زمان حال است [5].

ریچارد پدوت در «بازبینی رویاهای گذشته، یا بافت حافظه» تلاش شخصیت هنرمند دنیای شناور اثر کازوئو ایشی گورو را در بازنویسی تاریخ بررسی می‌کند و اشتباه گذشته را با یادآوری عمومی آن‌ها با حافظه جبران می‌کند [6].

فرانکا اسپولیاریک در *روایت و حافظه در کازوئو ایشی گورو هنرمند دنیای شناور و بقایای روز با روایت و حافظه مطالعه می‌کند که در آن غیرقابل اعتماد بودن راوی از طریق گفتگو، الگوهای گفتاری و نظرات روایی بررسی می‌شود، درحالی‌که خودفریبی (Špoljarić) در زمینه‌های تاریخی و روان‌شناختی مورد بررسی قرار می‌گیرد. این تحلیل همچنین به ماهیت شکننده حافظه می‌پردازد و جنبه‌هایی مانند جریان آگاهی، تلقین‌پذیری، سوگیری و سرکوب را در تصویر ایشی گورو از حافظه در این رمان‌ها بررسی می‌کند.*

کونیو شین در "شرم از بودن در سمت اشتباه تاریخ: شکست و شکست مردانگی در هنرمندی از دنیای شناور و بازمانده‌های روز" چگونگی حرکت شخصیت‌های ماسوجی اونو و آقای استیونز را تحلیل می‌کند. احساس شرم، از دست دادن پایه‌های اخلاقی و مردانگی شکست خورده پس از جنگ جهانی دوم که ارتباط آن‌ها را با افول ناسیونالیسم در ژاپن و بریتانیا [7]. این مقاله همچنین به تصویر منحصر به فرد ایشی گورو از تخیل پس از شکست و چگونگی تأثیرات تاریخی و زندگی‌نامه‌ای شخصیت‌پردازی این قهرمانان را می‌پردازد.

### تجزیه و تحلیل

#### شکل دادن به هویت فرهنگی در پرتو حافظه جمعی پس از جنگ

تمرکز این بخش، کنکاش در تعامل پیچیده بین هویت فرهنگی و حافظه جمعی دوران پس از جنگ است که در رمان کازوئو ایشی گورو، هنرمند دنیای شناور به تصویر کشیده شده است. با توجه به عواقب پس از جنگ در ژاپن، روایت در پس‌زمینه‌ای از رویدادهای

تاریخی و خاطرات جمعی که عمیقاً هویت فرهنگی شخصیت‌های آن را شکل می‌دهد، آشکار می‌شود. از طریق کاوش در چگونگی تأثیر این خاطرات جمعی بر تجربیات و ادراکات فردی، این بخش قصد دارد لایه‌های پیچیده شکل‌گیری هویت فرهنگی را پس از تضاد آشکار کند. این بحث راه‌هایی را روشن می‌کند که در آن رویدادهای تاریخی و حافظه جمعی ملتی مانند ژاپن برای شکل‌دهی و بازتعریف هویت‌های فرهنگی در دوره پس از جنگ درهم‌تنیده می‌شوند.

شخصیت‌های ایشی‌گورو بین تجربیات شخصی و رویدادهای تاریخی حرکت می‌کنند و تنش را در روایت‌هایشان ایجاد می‌کنند. آن‌ها تشخیص می‌دهند که رویدادهای تاریخی چگونه بر تاریخ شخصی‌شان تأثیر گذاشته است، درعین حال تلاش می‌کنند تا حس هویت را در داستان‌های خود حفظ کنند. در *A Pale View of Hills*، قهرمان داستان اتسوکو، با خاطرات مرگ و از دست دادن دخترش در سطح شخصی دست‌وپنجه نرم می‌کند. او تصمیم می‌گیرد برخی از خاطرات دردناک را سرکوب کند و درعین حال تمایلی به یادآوری یا اشتراک‌گذاری کامل آن‌ها ندارد. علاوه بر این، رمان حافظه آسیب‌زای شخصی شخصیت را با حافظه تاریخی بزرگ‌تر ناکازاکی پیوند می‌دهد و حس خود و هویت جمعی شخصیت را شکل می‌دهد. تضاد بین برخوردهای فردی و پس‌زمینه تاریخ به داستان عمق می‌بخشد و پیچیدگی‌های حافظه و روایت را منعکس می‌کند.

«هنرمند دنیای شناور» به اولین رمان ایشی‌گورو، «منظره‌ای رنگ‌پریده از تپه‌ها» نگاه می‌کند و از نظر بسیاری شبیه به هم هستند. هر دو نمای رنگ‌پریده از تپه‌ها و هنرمند شناور جهان موضوعات حافظه، از دست دادن و تأثیر تاریخ بر زندگی شخصی را بررسی می‌کند. در هر دو رمان، راویان افراد سالخورده‌ای هستند که تجربیات خود و انتخاب‌هایی را که در چارچوب رویدادهای تاریخی بزرگ‌تر انجام داده‌اند، بازتاب می‌دهند. اتسوکو در «نمای رنگ‌پریده تپه‌ها» و ماسوجی اونو در «هنرمند دنیای شناور» هر دو با خاطرات خود و راه‌هایی که تاریخ شخصی‌شان با تحولات سیاسی و اجتماعی کشورهای متبوعشان تلاقی می‌کند، مبارزه می‌کنند. تپه‌ها و ژاپن قبل از جنگ و پس از جنگ در هنرمندی از دنیای شناور.

علاوه بر این، هر دو رمان راویانی را نشان می‌دهند که برای مقابله کامل و افشای گذشته خود تلاش می‌کنند. راویان هر دو رمان نیز به مضامین گناه، پشیمانی و پیچیدگی‌های روابط انسانی می‌پردازند. شباهت اساسی بین این دو رمان در کاوش آن‌ها در حافظه، تاریخ و روش‌هایی است که تجربیات شخصی توسط نیروهای اجتماعی بزرگ‌تر شکل می‌گیرد و به‌نوبه خود به شکل‌گیری هویت فردی و جمعی شخصیت‌ها کمک می‌کند.

هنرمند دنیای شناور اثر کازوئو ایشی‌گورو عمدتاً بر جنبه‌هایی مانند سبک روایت، نظریه آسیب، تحلیل تاریخی و کاوش موضوعی متمرکز بوده است و توجه نسبتاً کمتری به موضوع هویت داده‌شده است. با تکیه بر کاوش در شکل‌گیری هویت فردی در «نمای کمرنگ از تپه‌ها» در فصل قبل، آشکار می‌شود که هویت شخصی به‌طور پیچیده با هویت جمعی درهم‌تنیده شده است. از این‌رو، هدف این بخش بررسی شکل‌گیری هویت فرهنگی، به‌ویژه در زمینه ژاپن (نماینده دیدگاه شرقی) و آمریکا (نماینده دیدگاه غربی) است.

هدف این بحث تحلیل این است که چگونه خاطرات جمعی از جنگ و میراث فرهنگی این ملت‌ها بر شکل‌گیری هویت فرهنگی یکپارچه تأثیر می‌گذارد. زمانی که شخصیت‌ها به کشور دیگری نقل مکان می‌کنند، پیچیدگی‌های شکل‌گیری هویت فرهنگی را بررسی

می‌کند و خاطرات گذشته و روایت‌های فرهنگی سرزمین خود را با خود حمل می‌کند. با بررسی تأثیر متقابل بین تأثیرات فرهنگی شرقی و غربی و تأثیر حافظه تاریخی بر تجربیات امروزی، این بخش به دنبال کشف پویایی پیچیده ساخت هویت فرهنگی در دنیای جهانی شده است.

### شکل دادن به هویت جمعی/فرهنگی

«هنرمند دنیای شناور» اثر کاروئو ایشی گورو، مضامین هویت فرهنگی و تقابل شرق و غرب نقش مهمی در شکل‌دهی روایت دارد. هدف این بخش بررسی پیچیدگی‌های هویت فرهنگی در آثار ایشی گورو است و بر ارتباط بین هویت فردی و جمعی و ماهیت پویای هویت فرهنگی که تحت تأثیرات تاریخی و فرهنگی دائماً دستخوش دگرگونی می‌شود، برجسته می‌شود. هویت فرهنگی، همان‌طور که در این بخش مورد بحث قرار گرفت، به‌عنوان یک هویت مشترک جمعی به تصویر کشیده شده است که با پیشینه‌های تاریخی و فرهنگی مشترک شکل گرفته است، اما در طول زمان نیز در معرض تغییر و تحول است.

از دریچه یک هنرمند جهان‌شناور، هویت فرهنگی و سنتی فرهنگی و جمعی ژاپنی‌ها و تقابل فرهنگ ژاپنی و آمریکایی پس از جنگ جهانی دوم را بررسی می‌کند و نشان می‌دهد که چگونه نفوذ فرهنگ آمریکایی تأثیر عمیقی بر ژاپنی‌ها دارد. هویت فرهنگی، منجر به تقسیم بین هویت سنتی و ترکیبی می‌شود. علاوه بر این، این بخش بعد فضایی هویت را بررسی می‌کند و بر این نکته تأکید می‌کند که چگونه تغییرات در مرزها و فضاها می‌تواند بر احساس خود و تعلق فرد تأثیر بگذارد و شبکه پیچیده شکل‌گیری هویت فرهنگی را بیشتر پیچیده کند.

بحث در این بخش تغییرات قابل توجهی را که در عوامل فرهنگی ژاپن پس از جنگ رخ داد، همان‌طور که در رمان به تصویر کشیده شده است، برجسته می‌کند. هدف این متن نشان دادن ظهور هویت فرهنگی جدیدی است که توسط تأثیرات غربی به ژاپن تحمیل شده است. در حالی که Yanping استدلال می‌کنند که یک هویت ترکیبی جدید در ژاپن در نتیجه تهاجم آمریکا پس از جنگ جهانی دوم شکل گرفته است، رمان نشان می‌دهد که آگاهی فعلی از هویت فرهنگی ریشه در گذشته دارد [8]. شخصیت‌های رمان با تأمل در خاطرات گذشته‌شان و انطباق با شرایط کنونی به‌عنوان در حال تغییر عناصر فرهنگی به تصویر کشیده می‌شوند. از طریق این فرآیند از گذشته تا حال، شخصیت‌های رمان با پیچیدگی‌های یک محیط فرهنگی در حال تغییر سروکار دارند و به دنبال بازتعریف حس هویت خود در مواجهه با تأثیرات بیرونی هستند که به شکل‌دهی به فرهنگ و فرهنگ جمعی کمک می‌کنند. هویت ژاپن هم حافظه و هم تاریخ نقش مهمی در پذیرش هویت فرهنگی جدید در جریان دارند. نورا پیر در مقاله خود "بین حافظه و تاریخ" می‌گوید:

به نظر می‌رسد که حافظه و تاریخ، به‌دوراز مترادف بودن، در تقابل اساسی با یکدیگر قرار دارند. خاطره زندگی است که جوامع زنده‌ای که به نام آن‌ها تأسیس شده‌اند تحمل می‌شود. در تکامل دائمی، باز به دیالکتیک یادآوری و فراموشی، ناخودآگاه از تغییر شکل‌های پی‌درپی آن، آسیب‌پذیر در برابر دست‌کاری و تصاحب، مستعد خواب و احیای دوره‌ای باقی می‌ماند. تاریخ، از سوی دیگر، بازسازی، همیشه مشکل‌ساز و ناقص چیزی است که دیگر نیست. حافظه یک پدیده دائمی جاری است، پیوندی که ما را به زمان حال ابدی

گره می‌زند. تاریخ بازنمایی گذشته است. حافظه تا آنجا که تأثیرگذار و جادویی است، تنها حقایقی را در خود جای می‌دهد که مناسب آن [...] تاریخ از آنجاکه یک تولید فکری و سکولار است نیازمند تحلیل و نقد است. حافظه، یاد را در قدس نصب می‌کند. تاریخ، همیشه عرفانی، آن را دوباره منتشر می‌کند [...] حافظه ذاتاً چندگانه و درعین حال خاص است. جمعی، جمعی و درعین حال فردی. تاریخ، از سوی دیگر، متعلق به همه است و به هیچ کس، از آنجاکه ادعای آن برای اقتدار جهانی است [9].

کاوش نورا بر تأثیر ماندگار حافظه و تاریخ بر افراد و جامعه متمرکز است. درحالی که تاریخ برای جهانی بودن و عینیت تلاش می‌کند، حافظه عمیقاً شخصی و ذهنی است. ایشی گورو به طرز ماهرانه‌ای رابطه و تنش پیچیده بین حافظه و تاریخ را در هنرمندی/از دنیای شناور به تصویر می‌کشد. از طریق تأملات اونو در مورد گذشته و تاریخ شخصی خود، به خوانندگان دیدگاه وسیع‌تری در مورد موضوعاتی مانند بیان هنری، تأثیر هنر بر فرهنگ، تنهایی، هویت، نقش حافظه و اهمیت گذشته داده می‌شود. ایشی گورو استادانه به چگونگی تلاقی حافظه و تاریخ می‌پردازد و پیچیدگی خاطرات شخصی و روایت‌های تاریخی گسترده‌تر را روشن می‌کند. ایشی گورو از دریچه درون‌نگری و خاطرات اونو، خوانندگان را به تأمل در تأثیرات پایدار گذشته بر زندگی فردی و آگاهی جمعی دعوت می‌کند.

اعتراف اونو به اشتباهات و اذعان به آسیب‌های ناشی از نفوذ گذشته خود نشان‌دهنده احساس مسئولیت و تمایل به رویارویی با اعمال گذشته خود است. این درون‌نگری به معنای گذار در هویت جمعی و شکل‌گیری هویت فرهنگی اوست. قبل از جنگ، او یک هنرمند ناسیونالیست فداکار بود، اما پس از جنگ، او با این درک دست‌وپنجه نرم می‌کند که ممکن است اقدامات او در رنج مردم خودش نقش داشته باشد.

سفر شخصی اونو پیچیدگی‌های هویت فردی را در بستر وسیع‌تر شکل‌گیری هویت فرهنگی و ملی، به‌ویژه پس از جنگ، به‌طور پیچیده در هم می‌پیوندد. اونو از طریق تأملات درون‌نگر و خاطرات خصوصی خود، از مله‌های پیچیده تاریخ ژاپن و فداکاری تزلزل‌ناپذیر خود برای کمک به میهن خود پرده‌برداری می‌کند.

بالین حال، با آشکار شدن پیامدهای جنگ، هویت جمعی اونو توسط خانواده و جامعه زیر سؤال می‌رود و منجر به بیگانگی و طرد شدن او می‌شود. این طرد اجتماعی یادآور تأثیر رویدادهای تاریخی بر هویت شخصی است، زیرا اونو بارزش‌ها و ادراکات در حال تغییری دست‌وپنجه نرم می‌کند که احساس او را از خود شکل می‌دهند. اونو در تلاش خود برای تطبیق اعمال و باورهای گذشته خود با محیط متغیر تاریخی، تعادل ظریفی را بین حافظه و انتظارات جامعه دنبال می‌کند. تلاش او برای کنار آمدن بارزش‌ها و هویت خود در مواجهه با تحولات تاریخی، تأثیر عمیق تاریخ را در شکل دادن به هویت‌های فردی و جمعی برجسته می‌کند. در طول سفر اونو، کازوئو ایشی گورو به طرز ماهرانه‌ای تعامل پیچیده بین حافظه شخصی، میراث فرهنگی و پویایی در حال تکامل ژاپن پس از جنگ را بررسی می‌کند و تأملی تکان‌دهنده در مورد تأثیر ماندگار تاریخ بر شکل‌دهی احساس خود در پرتو فرهنگی جدید ارائه می‌کند.

واگذاری تغییرات فرهنگی: شکل دادن به هویت جمعی

در «هنرمند دنیای شناور»، سفر اونو نشان می‌دهد که چگونه هویت جمعی خود را با پذیرش تغییرات فرهنگی و سازگاری با آن شکل می‌دهد. در مواجهه با پیامدهای جنگ و بیگانگی اجتماعی، اونو ارزش‌ها و باورهای خود را دوباره ارزیابی می‌کند و تأثیر تغییر هنجارهای اجتماعی را بر احساس خود از خود تشخیص می‌دهد. از طریق درون‌نگری و یادآوری خاطرات، اونو با رابطه پیچیده بین هویت شخصی خود و پس‌زمینه تاریخی در حال تحول دست‌وپنجه نرم می‌کند و بر اهمیت سازگاری با تغییر و آشتی دادن با ارزش‌های فرد در بافت‌های فرهنگی متغیر تأکید می‌کند.

سیلویا تلینی در «هویت و ملت در هنرمندی از جهان شناور اثر کازوئو ایشی گورو» تضاد در روایت اونو را در برابر جامعه‌ای که دست‌خوش دگرگونی تاریخی مهمی می‌شود، برجسته می‌کند. اونو که قبلاً به‌عنوان یک نقاش با رژیم خودکامه همسو بود، اکنون با واقعیت جدید ژاپن پس از جنگ سازگاری دارد. او که بین سفر شخصی خود و تغییرات اجتماعی گیر کرده است، تنش‌های ناشی از پذیرش اجباری کشور و سازگاری با چشم‌انداز تغییر یافته را دنبال می‌کند. تلینی بر دیدگاه اونو تأکید می‌کند، زیرا او شاهد ایدئولوژی‌های متضاد در میان آشفتگی سیاسی ژاپن است، جایی که شخصیت‌ها ارزش‌های متفاوت خود را در مواجهه با گذار از یک امپراتوری استعماری به پذیرش یک سیستم دموکراتیک تحمیل‌شده توسط قدرت‌های پیروز آشکار می‌کنند.

تارو سایتو، نامزد نوریکو، شخصیتی در رمان است که نقش مهمی در زندگی قهرمان داستان، ماسوجی اونو دارد. تارو سان هنرمند جوانی است که زمانی شاگرد اونو بوده و اکنون به‌تنهایی یک نقاش موفق است. تارو سان نماینده نسل بعدی هنرمندان در ژاپن پس از جنگ است و به‌عنوان نمادی از تغییر چشم‌انداز هنری و ارزش‌ها در این کشور عمل می‌کند. تعاملات اونو با تارو سان بازتاب مبارزات او برای کنار آمدن با اعمال و باورهای گذشته‌اش و همچنین تلاش‌های او برای تطبیق میراث هنری خود با فضای فرهنگی و سیاسی در حال تحول ژاپن است.

در این رمان، تارو سایتو به‌عنوان نماینده ارزش‌های فرهنگی و هویت در حال تحول در ژاپن پس از جنگ است. به‌عنوان نامزد آینده‌نگر نوریکو، او از خانواده‌ای است که مشارکت زنان را تشویق می‌کند و احترام را رد می‌کند. اونو رابطه راحت‌تری با تارو دارد و در مورد خودکشی آهنگساز زمان جنگ به او اعتماد می‌کند، موضوعی که او در تلاش است تا با پسرش، سوئیچی، صحبت کند. تارو از تغییرات ناشی از آمریکا استقبال می‌کند و از اجرای تدریجی دموکراسی حمایت می‌کند. ازدواج نهایی او با نوریکو نشان‌دهنده اوج این تغییر ارزش‌های فرهنگی و پذیرش هویت جدیدی در روایت رمان است، همان‌طور که او می‌گوید:

تغییراتی که بعد از جنگ ایجاد کردیم اکنون در تمام سطوح شرکت به ثمر نشسته است. ما نسبت به آینده بسیار خوش‌بین هستیم. من مطمئن هستم که گاهی اوقات کمی عجول بوده‌ایم. اما به‌طور کلی، آمریکایی‌ها چیزهای زیادی برای آموزش به ما دارند.

در این اظهارات تارو سایتو نسبت به تغییراتی که پس از جنگ در ژاپن رخ داده است ابراز خوش‌بینی می‌کند. او تأثیر ارزش‌های آمریکایی و پیشرفت ژاپن در درک مفاهیمی مانند دموکراسی و حقوق فردی را تصدیق می‌کند. اعتقاد تارو به تأثیر مثبت این تغییرات نشان‌دهنده تغییر در ارزش‌های فرهنگی و ارزیابی مجدد هویت جمعی ژاپن است. سخنان تارو حاکی از تمایل به پذیرش ایده‌ها و روش‌های جدید تفکر است، حتی اگر از بافت فرهنگی متفاوتی سرچشمه بگیرند. او درس‌های آموخته‌شده از دوره پس از جنگ را برای شکل دادن به آینده‌ای روشن‌تر برای ژاپن ارزشمند و ضروری می‌داند. خوش‌بینی تارو به آینده نشان‌دهنده احساس گشودگی

نسبت به تغییر و سازگاری است و چشم‌انداز فرهنگی در حال تحول در ژاپن را درحالی‌که پیامدهای جنگ را طی می‌کند و برای پیشرفت و رفاه تلاش می‌کند، برجسته می‌کند. تیموتی رایت در کتاب «هیچ مکان دوست‌داشتنی نیست» می‌نویسد:

بدون شک ایشی گورو این زمینه تاریخی را تا حدی به دلیل زیبایی‌شناسی حداقلی خود و تا حدی به دلیل قصد رمانتیک برای کاوش در موقعیت روان‌شناختی اونو بدون نمایشگر قضاوت اخلاقی کنار گذاشته است. باین‌حال، دلیل عمیق‌تری نیز برای این انحراف تاریخی وجود دارد که زندگی، ارزش‌ها و باورهای افراد و کل جوامع توسط فرآیندهای تاریخی تعیین می‌شود که آن‌ها به‌سختی از آن آگاه هستند، یا ماهیت واقعی آن بسیار شوم است که نمی‌توان آن را تصدیق کرد. نوشته‌های تاریخ‌دار روایت اونو را نه باید به‌عنوان راهنمای آشتی پیشروانه‌ی اونو با گذشته‌اش، بلکه به‌عنوان گزارشی از تغییر وضعیت تاریخی ملت خواند [10].

متن پیشنهاد می‌کند که کازوئو ایشی‌گورو عمداً بافت تاریخی رمان را حذف می‌کند تا بر کاوش وضعیت روان‌شناختی قهرمان داستان، اونو، بدون قضاوت اخلاقی تمرکز کند. باین‌حال، فقدان بستر تاریخی همچنین به برجسته کردن این ایده کمک می‌کند که افراد و جوامع توسط فرآیندهای تاریخی شکل می‌گیرند که ممکن است به‌طور کامل آن را درک نکنند یا ممکن است برای تصدیق آن بسیار ناراحت‌کننده باشند. نوشته‌های تاریخ در روایت اونو برای نشان دادن رشد شخصی یا آشتی او با گذشته‌اش نیست، بلکه منعکس‌کننده چشم‌انداز تاریخی در حال تغییر ملت است. این مفهوم با مضمون پذیرش هویت فرهنگی در رمان مرتبط است، زیرا نشان می‌دهد که افراد باید با اقدامات گذشته خود و نیروهای تاریخی بزرگ‌تر که هویت آن‌ها را شکل داده‌اند کنار بیایند. با شناخت و تصدیق این تأثیرات، شخصیت‌هایی مانند اونو می‌توانند هویت فرهنگی خود را درک کرده و بپذیرند.

در درون رمان، شخصیت‌هایی مانند اونو با جست‌وجوی کفاره‌ای برای اعمال گذشته دست‌وپنجه نرم می‌کنند که احساس شرم و دل‌تنگی را برمی‌انگیزد و به زمانی می‌پردازد که اکنون دور و غریب به نظر می‌رسد. از طریق خاطرات اونو، سال‌های پس از جنگ به‌وضوح تصویر می‌شود و دوره‌ای از تحولات و انحلال اجتماعی را به تصویر می‌کشد. این خاطرات به‌عنوان دریچه‌ای عمل می‌کنند که از طریق آن وقایع تاریخی کاوش می‌شوند و پس‌زمینه جمعی ژاپن را روشن می‌کنند که زمانی اونو با نیت جدی به آن خدمت می‌کرد، اما نسل‌های آینده آن را محکوم کردند. روایت اونو به سفری برای درک خود تبدیل می‌شود، جایی که خاطرات او درک وسیع‌تری از هویت ملت را شکل می‌دهد. این رمان به طرز پیچیده‌ای خاطرات شخصی را با زمینه تاریخی در هم می‌آمیزد و بر مبارزه اونو در حاشیه هستی تأکید می‌کند. درحالی‌که تاریخ یک پس‌زمینه حیاتی را تشکیل می‌دهد، به‌طور نامحسوس به پس‌زمینه فرو می‌رود، زیرا نبردهای شخصی اونو در مرکز صحنه قرار می‌گیرد.

رمان در یک نکته خوش‌بینانه به پایان می‌رسد و نشان می‌دهد که هم شخصیت‌ها و هم ملت می‌توانند با گذشته خود کنار بیایند و با امیدی دوباره به جلو بروند. این دیدگاه خوش‌بینانه به توانایی جمعی برای رویارویی و آشتی با سایه‌های تاریخ اشاره می‌کند که درنهایت آینده‌ای روشن‌تر را شکل می‌دهد:

نوستالژی اونو نسبت به گذشته با احساس قدردانی از بازسازی و بهبود سریع شهر کم شده است. باوجود اعتراف به اشتباهات گذشته، شاهد پیشرفت و رشد ملت واقعاً خوشحالیم. او با اذعان به اینکه نسل جوان فرصتی برای شکل دادن به مسیر بهتری برای آینده

دارد، ابراز امیدواری می‌کند. آمیزه‌ای از نوستالژی، خوش‌بینی و باور به تاب‌آوری و پتانسیل شهر و مردم آن در گذر زمان، تکامل جامعه و روحیه پایدار نوسازی و پیشرفت منعکس می‌شود.

### نتیجه‌گیری

«هنرمند دنیای شناور» اثر کازوئو ایشی گورو کاوشی غنی از هویت فرهنگی، حافظه و تقابل شرق و غرب در ژاپن پس از جنگ جهانی دوم ارائه می‌دهد. این رمان عمیقاً در پیچیدگی‌های هویت شخصی و جمعی می‌پردازد و ماهیت پویای هویت فرهنگی را تحت تأثیر عوامل تاریخی، اجتماعی و فرهنگی به تصویر می‌کشد. ایشی گورو از طریق لنز قهرمان داستان ماسوجی اونو، تعامل پیچیده بین هویت فردی، انتظارات اجتماعی و چشم‌انداز در حال تحول ژاپن پس از جنگ را بررسی می‌کند.

نفوذ فرهنگ آمریکایی پس از جنگ جهانی دوم و برخورد بین ارزش‌های سنتی ژاپن و تأثیرات غربی، روایتی را شکل می‌دهد که تبدیل هویت فرهنگی ژاپنی را به شکل ترکیبی برجسته می‌کند. این تضاد بین "فرهنگ شرم" و "فرهنگ گناه" بر تکامل مداوم هویت ژاپنی تحت تأثیرات خارجی تأکید می‌کند. شخصیت‌هایی مانند اونو با پیامدهای اعمال گذشته‌شان دست‌وپنجه نرم می‌کنند و درگیر بازتاب انتقادی خود و درک عمیق‌تر نقش‌هایشان در بافت فرهنگی و ملی می‌شوند.

در هنرمندی / از دنیای شناور، قهرمان داستان ماسوجی اونو به‌عنوان یک هنرمند تبلیغاتی ملی‌گرا در ژاپن پس از جنگ جهانی دوم، سفری را آغاز می‌کند تا خود اندیشی و آشتی با گذشته‌اش. این رمان به‌طور پیچیده مضامین جنگ، حافظه، هویت و تغییرات اجتماعی را به هم می‌پیوندد و پیچیدگی‌های هویت فردی و فرهنگی را پس از درگیری بررسی می‌کند. مبارزات اونو با احساس گناه، شرم و خودفریبی منعکس‌کننده مسائل گسترده‌تری از خودفریبی و پنهان‌کاری ملی است و تأثیر پایدار جنگ بر افراد و جامعه را برجسته می‌کند. از طریق تکامل اونو و درگیری با اقدامات گذشته‌اش، ایشی گورو بازتابی تکان‌دهنده درباره میراث ماندگار جنگ و جستجوی مداوم برای حقیقت و رستگاری در دنیایی در حال تغییر ارائه می‌دهد.

«هنرمند دنیای شناور» اثر کازوئو ایشی گورو، شخصیت‌ها با پیچیدگی‌های حافظه، غم و اندوه و شکل‌گیری هویت در پی تراژدی‌های شخصی و رویدادهای تاریخی دست‌وپنجه نرم می‌کنند. مضامین از دست دادن، گناه و جستجوی هویت در سرتاسر روایت‌های ایشی گورو طنین‌انداز می‌شود و بر تعامل پیچیده بین حافظه و ساخت هویت فرهنگی تأکید می‌کند. از آنجایی که شخصیت‌هایی مانند اونو با گذشته‌اش روبرو می‌شوند و تلاش می‌کنند تا تجربیاتشان را معنا کنند، کاوش ایشی گورو در حافظه، یادآور تأثیرات ماندگار تاریخ‌های شخصی و جمعی بر شکل‌گیری هویت فرهنگی است.

**تقدیرنامه‌های تأمین مالی:** این تحقیق هیچ کمک مالی خاصی از هیچ سازمان تأمین مالی در بخش‌های عمومی، تجاری یا غیرانتفاعی دریافت نکرد.

**تصدیق:** این مقاله از تحقیقات انجام‌شده به‌عنوان بخشی از پایان‌نامه دکتری من ناشی می‌شود.

## References

1. Assmann, J., & Czaplicka, J. (1995). "Collective Memory and Cultural Identity". *New German Critique*, 65: pp. 125–133. <https://doi.org/10.2307/488538>
2. Assmann, J. (2011). *Cultural Memory and Early Civilization: Writing, Remembrance, and Political Imagination*. Cambridge University Press.
3. Doğru Bakır, H. (2014). *Nation and Nationalism Construction and Deconstruction in Kazuo Ishiguro's The Artist of the Floating World and The Remains of the Day*. Master's thesis, Middle East Technical University.
4. Telini, S. (2018). Identity and Nation in Kazuo Ishiguro's *The Artist of the Floating World*. *Transnational Literature*, 10(2):1-12. <http://fhrc.flinders.edu.au/transnational/home.html>
5. Merd, S. (2021). Memory and Place in Kazuo Ishiguro's *The Artist of the Floating World*. Retrieved from space Anglesos (GEAN) 168 uib.es/xmlui/handle/11201/154851.
6. Pedot, R. (2001). "Revisiting Past Insights or "The Fabric of Memory": Kazuo Ishiguro's *The Artist of the Floating World*". *Alizés: Revue angliciste de La Réunion*, 20: 101-117. hal-02346475
7. Shin, K. (2024). "Shame of Being on the Wrong Side of History": Failure and Breakdown of Masculinity in *The Artist of the Floating World and The Remains of the Day*. In *Japanese Perspectives on Kazuo Ishiguro* (pp. 133-152). Cham: Springer International Publishing.
8. Yanping, S., & Wang, F. (2019). Cultural Identity in Kazuo Ishiguro's *The Artist of the Floating World*. In *Proceedings of the 2019 Young Academics Association Conference on Linguistics, Literature, Translation, and Culture*, May 24-25, 2019, Hangzhou, China. American Researchers Press, pp. 154-
9. Nora, P. (1989). "Between Memory and History". *Les lieux de mémoire. Representations*, 26: 7-24. <http://www.jstor.org/stable/2928520>.
10. Wright, T. (2014). No Lovely Place: A History Lesson in Kazuo Ishiguro's *The Artist of the Floating World*. *Contemporary Literature*, 55(1): 58-88. <https://doi.org/10.1353/cli.2014.0009>

## The Structure of Cultural Identity in Kazuo Ishiguro's 'Artist of the Floating World' from the Perspective of Jan Assmann

### Abstract

**Introduction:** Kazuo Ishiguro, a British novelist of Japanese heritage, is celebrated for his deep investigations into memory, identity, and human experience, blending Japanese and Western cultural elements while reflecting on the intricacies of the human condition. *The Artist of the Floating World* explores the complexities of cultural identity in post-WWII Japan through the protagonist's experience in a society transforming. The novel delves into how personal and collective histories, along with the relationship between memory and societal changes, influence the formation of an individual's cultural identity.

**Background:** Jan Assmann and Aleida Assmann, German Egyptologists, and cultural theorists, built upon Maurice Halbwachs' collective memory theory by introducing the concept of cultural memory. Highlighting the significance of culture and history in shaping collective memory, they broadened Halbwachs' work by investigating how memories are created and passed down over time. In *Collective Memory and Cultural Identity*, Jan Assmann differentiates his notion of "communicative memory" from Halbwachs' concept in the following way:

Communicative memory is linked to everyday experiences, while cultural memory is distinguished by its detachment from the every day, with this distance (transcendence) shaping its temporal scope. Cultural memory is anchored in fixed points, which remain constant over time. These fixed points are significant historical events, preserved through cultural formations (such as texts, rituals, and monuments) and institutional communications (like recitation, practice, and observance). These are referred to as 'forms of memory.' In Kazuo Ishiguro's novel, the protagonist Ono Masuji grapples with the complexities of individual and cultural identity in post-war Japan. Set against the backdrop of the Americanization of Japanese culture and the generational divide during this transformative period, Ono's internal struggles and guilt as a former nationalist artist reflect broader themes of self-deception and repression. The novel explores the effects of World War II on Japanese identity, emphasizing the divide between pre-war traditional identity and the evolving cultural identity in the post-war era. Through Ono's journey of self-reflection and evaluation, Ishiguro delves into the challenges of identity formation in a society experiencing profound cultural shifts.

**Method:** This study highlights the novel's role in shaping cultural identity by exploring how the text reflects and influences collective memory while engaging with processes of remembrance and forgetfulness. Through an analysis of historical events, social narratives, and cultural values, it aims to elucidate how memory contributes to the formation and transmission of cultural identity.

**Conclusion:** The findings of this study underscore Ishiguro's exploration of cultural identity and memory in the post-World War II era, focusing on the influence of the East-West encounter on the evolution of Japanese identity. Themes of guilt, shame, and redemption highlight the enduring effects of war on individuals. The fusion of personal and collective histories shapes cultural identity, with memory serving as a potent reminder of history's role in shaping cultural identity in an ever-changing world.

**Keywords:** Cultural identity, collective histories, cultural memory theory, Kazuo Ishiguro, social reconstruction.

# مطالعات زبان و ادبیات ملل

10<sup>th</sup> International Conference on  
Studies of Language and Literature of Nations

[www.icll.bcnf.ir](http://www.icll.bcnf.ir)